

Motion till riksdagen 2021/22:338

av **Markus Wiechel och Alexander Christiansson (båda SD)**

Reformerad plastpåseskatt

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inte beskatta plastprodukter av återvunnen eller miljövänlig plast och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den så kallade plastskatten på bärkassar är precis som innan den infördes djupt kritiserad. Vi har sett åtskilliga utlåtanden från experter och andra som tydligt visat att den inte bara är ineffektiv utan även i vissa fall kontraproduktiv, då den kan innebära en negativ påverkan på miljö och klimat. Dessa fakta var en realitet redan innan propositionen (prop. 2019/20:47 Skatt på plastbärkassar) låg på riksdagens bord, varför förslaget mötte svidande kritik.

Regeringen Löfvens uttalade ambition när denna skatt infördes var att Sverige skulle nå EU:s mål om en maxförbrukning på 40 plastbärkassar per person och år fram till 2025. Vidare menade man, trots utebliven evidens för påståendet, att skatten skulle minska risken för att plast hamnade i haven. Svenskar har nämligen sedan länge varit duktiga med att på olika sätt återanvända bärkassar, ibland som soppåsar och ibland som bärkassar, vilket bidragit till att inte onödigt många används. Plastkassar som på ett eller annat sätt måste kasseras tas om hand och energiåtervinns.

Den skatt som regeringen införde tog ingen hänsyn till ifall plasten var återvunnen eller inte, eller om den producerats av förnybara resurser (75 till 80 procent av alla plastbärkassar var innan skatten infördes fossilfria). Av den anledningen har incitamenten till att producera återvunnen eller förnybar plast minskat, då lönsamheten sjunkit avsevärt i takt med en minskad konsumtion. Vidare tog skatten ingen hänsyn till andra faktorer, såsom rubbningen av arbetsmarknadens rörelsemönster eller vilka andra alternativ som används av konsumenterna för att bära varor eller slänga skräp. Omfattande forskning har visat att närapå samtliga andra alternativ är värre ur ett miljöperspektiv, just för att

de måste användas så många gånger mer än en plastbärkasse ur resurssynpunkt (för en bomullspåse krävs det 130–400 gånger för att komma upp i nivå med en plastbärkasse).

Dessutom ser vi att försäljningen av engångsplastpåsar på rulle har ökat lavinartat, till följd av att det är vad människor generellt använder som soppåsar. Flera av dessa påsar är importerade från utlandet, där återvinningsgraden är lägre än i Sverige och de är, till skillnad från många av de plastkassar vi sett i den svenska dagligvaruhandeln, i många fall inte tillverkade av bioplast eller återvunnen plast. Flera av de affärer som tidigare använde bärpåsar av förnybar plast har dessutom återgått till plast som är sämre för miljön. Till följd av att allt fler använder sig av pappåsar eller liknande, vilket i många fall är ett dåligt substitut ur resurssynpunkt, vittnar konsumenter om ett ökat matsvinn då de som används för frukt och grönsaker inte går att se igenom och därför samlas i kylan under orimligt lång tid.

Plastkasseskatten, och inte minst dess utförande, var ett stort misstag och en björntjänst för både miljön och svenska konsumenter. Regeringen bör återkomma med ett förslag på en reformerad skatt där skatten på plast av återvunnen eller miljövänliga plaster avskaffas.

Markus Wiechel (SD)

Alexander Christiansson (SD)